

ресурсів. Тут за рахунок перерозподілу державних ресурсів поліпшити ситуацію неможливо, а інституційні механізми стимулювання інвестиційних процесів в самих регіонах слабкі. [3, 184]

Список літератури: 1. *Крайник О.П* Регулювання економічного розвитку регіону: монографія / О.П. Крайник. – К.:НДФІ, 2007. – 268 с. 2. *Михайличенко А.О.* Перспективи розвитку регіону на основі вдосконалення соціально-економічних процесів. //36.наук.пр. Тернопільської академії народного господарства. – Тернопіль. – Економічна думка. –2004. – Вип.9. – С. 304-305. 3. *Клименко Н.Г.* Економічна сутність та результативність сприятливого інвестиційного клімату в регіоні // Вестник Национального технического университета “ХПИ”: Сборник научных трудов. – Х., – 2002 – Вип. 11-2. С. 183-188.

Ю.В. МАРТИНОВА, студ. КНЕУ; **В.Л. МАРТИНОВ**, к.т.н., доц. КНУ

ВИЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ВИТРАТ НА УТЕПЛЕННЯ ОГОРОДЖУВАЛЬНИХ КОНСТРУКЦІЙ ЕНЕРГОЕКОНОМІЧНИХ БУДІВЕЛЬ ПРИ ЗАДАНОМУ ТЕРМІНІ ОКУПНОСТІ

В Україні один зі шляхів зменшення витрат на закупівлю та видобуток енергоносіїв це реконструкція існуючих будівель під енергоекономічні та енергоефективні будівлі, які витрачають мінімальну кількість енергії на опалення будинку і мають невеликі витрати на опалення.

Виникає задача з використання економіко-математичного моделювання щодо розроблення способу, який дозволяє на стадії проектування визначати суму інвестицій на реконструкцію, економічно доцільну вартість утеплення, витрати на опалення будинку при визначеному терміні окупності.

При моделюванні враховуються такі фактори, як вартість утеплювача та його монтажу, нормований опір тепловтратам, період окупності утеплення, існуючі експлуатаційні витрати на опалення, вартість енергоносіїв та інше.

У роботі [1] визначалися мінімальні витрати на опалення за рахунок оптимального розподілу утеплювача по огороджувальних конструкціях. У роботі [2] визначався економічно доцільний опір теплопередачі

огороджувальних конструкцій. Але при цьому не враховувалася можливість перерозподілу утеплювача.

Результатом дослідження є розробка економіко-математичної моделі, яка дозволяє визначати:

- показники інвестиційних витрат на утеплення будівель (монтаж та вартість утеплювача) при визначеному терміні окупності (рис. 1);
- мінімальні експлуатаційні витрати на опалення;
- показники оптимального розподілу утеплювача з точки зору мінімальних експлуатаційних витрат на опалення будівлі (рис. 1);
- термін окупності при визначених інвестиційних витратах на утеплення та інше.

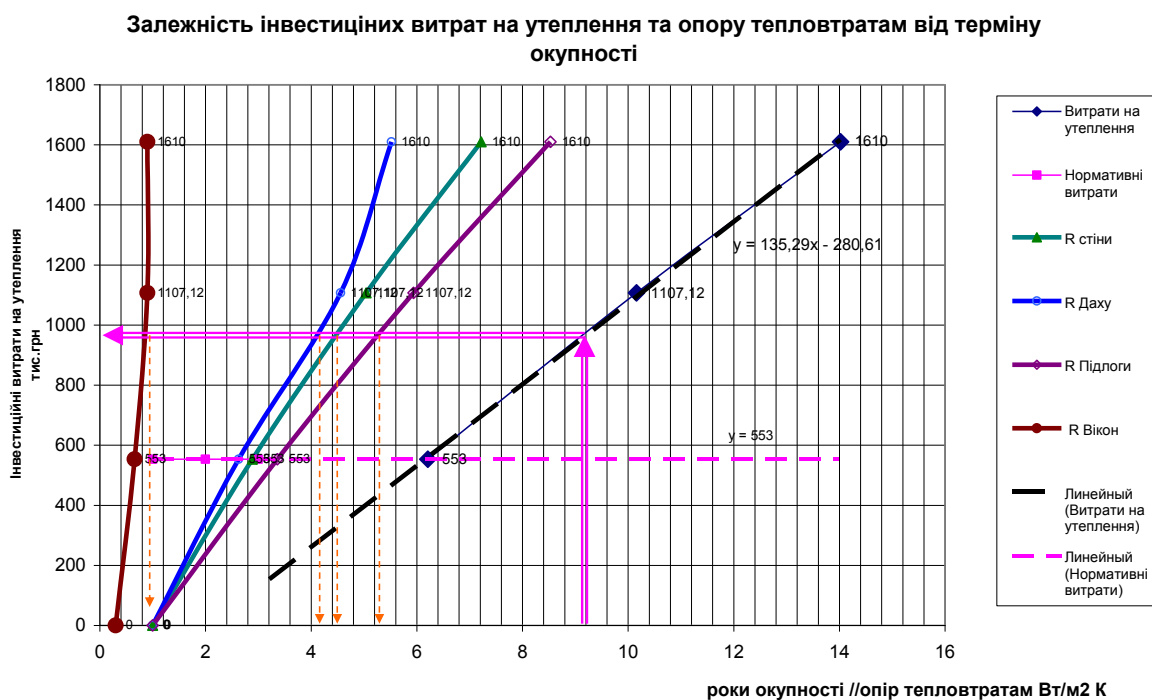

Рис.1 - Залежність інвестиційних витрат на утеплення та опору тепловтратам від терміну окупності

З використанням економіко-математичної моделі проведено реальні розрахунки і визначено показники економічно доцільного утеплення та оптимальний розподіл утеплювача по поверхні будівлі адмінбудинку АТП 15362 при заданому терміні окупності шість років. Інноваційна вартість

утеплення, при вартості опалення 0.52 грн/квт*год, буде складати 531,13 тис. грн.

Література: 1. *Мартинов В.Л., Ткачук Л.І.* Економіко-математичне моделювання витрат на опалення будинку // Тези міжнародної науково-практичної конференції «Диверсифікація інноваційного розвитку національного господарства в контексті реалізації глобалізаційних процесів». – Кременчук: КДУ, 2010. – С. 36-38. 2. *Степанов М.Ф., Гайко А.Ф.* Економічно доцільний опір зовнішніх огорожувальних конструкцій будинків // Теплотехніка. — К.: КДТУБА, 1998. — Вип. 63. — С. 239—255.

Ю.Ю. МОЙШ, студ., ЗакДУ

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Реалізація інноваційної моделі економічного розвитку України передбачає створення, освоєння у виробництві і просування на ринок технологічних і організаційно-управлінських інновацій. Вагомим інструментом такого напрямку розвитку є реалізація нововведень на підприємствах. В епоху інформаційно-технологічної революції сумарна віддача від інноваційних проектів значно перевищує будь-яку іншу сферу застосування капіталу, однак в умовах України ефективність їх реалізації є досить низькою, і зумовлена наступними причинами.

В умовах нового ринкового укладу з'явилися нові можливості реалізації дослідницьких і конструкторських проектів та використання їх результатів. Мова йде про інноваційне підприємництво (технопарки, венчурні фірми) як інструмент виробничо-технологічного партнерства та можливість придбання результатів дослідницьких розробок ззовні. Зважаючи на те, що в Україні функціонують лише 5 технопарків, то про масштабність зовнішніх зв'язків у даному напрямку говорити складно. Більшою мірою варто звернути увагу варто звернути на ефективність співпраці підприємств з зовнішніми науково-дослідницькими установами та конструкторськими підрозділами інших